

Nr. V 141 Die drei angeworbenen Mädchen

Aus Übermut verkleiden sich drei Mädchen als Junggesellen und lassen sich für das Heer anwerben.

DVA Signatur:

DVldr 99

Titel:

Klucht van de drie maagden

Anfang:

Daar waren drie jonge maagden Te Gent in Viaanderland,

Inhalt:

- 1 'Ich' hörte drei junge Mädchen in Gent klagen, daß die jungen Männer alle weggingen und sie allein und liebes-dürstig ließen. Sie heißen Grietje, Jacomijn und Betje.
- 2 Grietje sagt, sie sollten sich umkleiden und zum Hauptmann gehen. Sie würde für die Kleider doppelt bezahlen. Sie schneiden sich die Haare, setzen sich Hüte auf und gehen "eine Pinte" trinken.
- 3 Sie gehen zusammen zum Hauptmann und sagen ihm, sie wollten Soldaten werden und für ihr Land kämpfen.
- 4 Der Hauptmann fragt sie, was er ihnen geben sollte: sie seien so jung, sie hätten noch keinen Bart. Trotzdem, sagt das jüngste Mädchen, seien sie gesund genug um für Oranien zu streiten.
- 5 Das gefällt dem Hauptmann und er gibt ihnen auf ihrem Wunsch acht Dukaten auf die Hand.
- 6 Bei Tag und bei Nacht treiben sie mit Venus und mit den Soldaten ihren Spaß und schießen mit großer Krach, bis das Geld aufgebraucht ist.
- 7 Als der Hauptmann davon durch einen Sergeant erfährt, und daß die Rekruten lose Mädchen seien, ärgert er sich und läßt sie sofort gefangennehmen.
- 8 Sie werden vor das Kriegsgericht gebracht, wo ihr Geschrei ihnen nicht hilft. Sie werden ausgelacht und verurteilt zu einem sechsständigen Ritt auf einem hölzernen Pferd.
- 9 [Moral:] Ihr hohe Töchter, die gerne einen Mann hätten, meidet den Militärdienst und reitet auf keinem Esel, wie es die drei Mädchen in Gent taten.

Belegübersicht:

Ein *Beleg um 1800 aus den Niederlanden. Lied- und Stoffparallelen: s. V 137; Mot. K 1837.6.

Kommentar:

Die Datierung des einzigen Belegs (um 1800) wird insofern dadurch modifiziert, daß das Lied als Tonangabe um 1700 angegeben worden sei. Das Lied ist flämisch und kommt in diesen Katalog nur wegen DVldr. hinein. Die auffallende Strafe, daß die Mädchen auf einem hölzernen Pferd reiten müssen, war zwar für die Zeit um 1770 für anrühige Mädchen nicht unbekannt, aber dies mildert keineswegs die ausgesprochen freudsche Art der Vergeltung dafür, daß die drei Mädchen in Männerbereiche eindrangen.

Veröffentlichungen:

DVldr. V, S. 114-118, Nr. 99.*

van Duyse I, S. 805-807, Nr. 220.*

Themen:

TU: 590, 420.2, 180.1.b, (810.2), 750.1, 810.4.b, 815.5, 850.2, 950.2, 440.1, 115,
960

DP: L, O

Beispiel:

Beispiel:

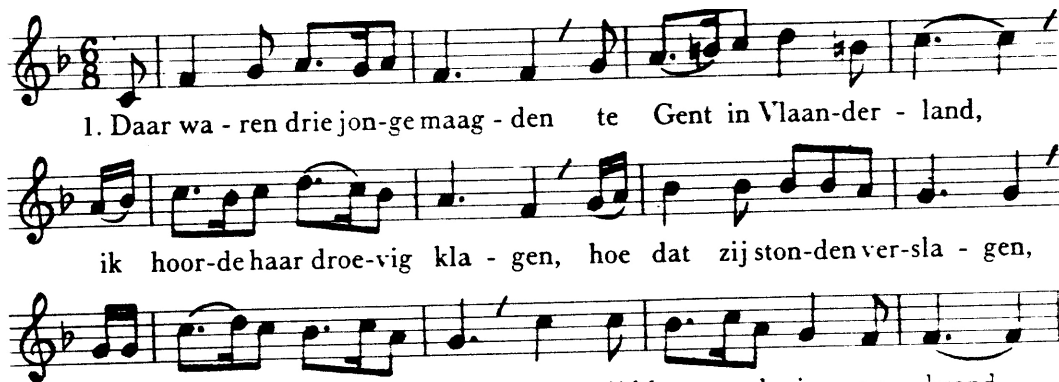
Klucht von de drie maagden

1. Daar waren drie jonge maagden
Te Gent in Vlaanderland,
Ik hoorde haar droevig klagen,
Hoe dat zij stonden verslagen,
Dat de jongmans gingen van kant
En zij bleven vol minnebrand.
2. Haar namen zijn niet vergeten,
't Was Grietje en Jacomijn
En Betje. Zij spraken met reden:
Ik wil er mij gaan verkleden,
Gelijk een jongman fijn,
Want ik wil soldaat mee zijn.
3. Wel, meisjes, dat's wel verzonen,
Sprak Grietje, dat is goed.
Kom, laten wij kleeren gaan halen,
Ik wil ze wel dubbel betalen,
En gaan wij op staande voet
Hier bij een kapitein met spoed!
4. Zij scheerden elkander de haren,
En een hoedje werd opgezet;
Zij kleeden haar zonder minken
En gingen een pintje drinken;
De kleeren pasten haar net,
Want zij waren heel tout à fait.
5. Toen gingen zij zamen treden
Naar een kapitein, hoort aan!
Zij zeiden: Mijnheere geprezen,
Wij willen drie soldaten wezen,
Wat geeft gij ons op de hand?
Wij willen strijden voor het land.
6. De Kapitein hoort haar spreken,
Vraagt: Gasten, hoeveel zal 't zijn,
Dat ik u op de hand zal geven?
Want ik zie ende raad verheven;
Gij zijt er noch jong bedaard,
Want gij hebt nog geen baard.

7. De jongste van hun drieën
Sprak tot den kapitein:
Zij zullen ons niet vervaarden;
Al hebben wij geen baarden,
Tot strijden zijn wij gezind,
Want Oranje is onze vrind.
8. Den kapitein hoort haar spreken,
Hij gaf haar een goed bescheid:
Acht ducatons zal ik langens,
Wilt ge die op hand ontvangen?
Zij zeiden: "Ja, kom aan,
Want wij willen eens drinken gaan.
9. Zij kregen het geld in tassen,
Zij gingen bij dag en nacht
Met de soldaten krioelen;
Zij lieten in Venus doelen
Haar schieten met groote kracht,
Tot haar geld was doorgebracht.
10. De kapitein kwam het to hooren
Al¹ van zijnen sergeant,
Dat het drie vrijsters waren.
Dat bragt hem in bezwaren;
Hij sprak: Hoe ben ik gebrast,
Wilt ze doen zetten vast.
11. Zij werden terstond gevangen,
Gebragt voor de krijgsraad.
Daar zag men haar schreijen, tieren
Voor alle die officieren;
Die lachten met groot geluid
En wezen haar vonnis uit.
12. Als dat ze moesten rijden
Zes uren op 't houten paard,
Tot spiegel der jongvrouwen,
Die haar kwamen aanschouwen,
Zij riepen: Genâ! met kracht,
Maar zij werden braaf uitgelacht.
13. Oorlof, gij dochters verheven,
Die gaarne hadden een man,
Wilt voor den dienst u mijden,
Dan zult ge op geen ezel rijden,
Als deze drie maagdekens jent
Deden binnen de stad Gent.

¹ "al" fehlt im Original.

De lustige Jager, Amsterdam, um
1800, S. 46 (ohne Melodie); vgl. van
Duyse Nr. 220 (mit einer Melodie),
*DVldr Nr. 99
Niederlande.

1. Daar wa - ren drie jon - ge maag - den te Gent in Vlaan - der - land,
 ik hoor - de haar droe - vig kla - gen, hoe dat zij ston - den ver - sla - gen,
 dat de jong - mans gin - gen van kant en zij ble - ven vol min - ne - brand.

2. Haar namen zijn niet vergeten,
 't was Grietje en Jacomijn
 en Betje. Zij spraken met reden:
 'Ik wil er mij gaan verkleden,
 gelijk een jongman fijn,
 want ik wil soldaat mee zijn.'
3. — 'Wel, meisjes, dat's wel verzonnen,'
 sprak Grietje, 'dat is goed.
 Kom, laten wij kleeren gaan halen,
 ik wil ze wel dubbel betalen,
 en gaan wij op staande voet
 hier bij een kaptein met spoed!'
4. Zij scheerden elkander de haren,
 en een hoedje werd opgezet;
 zij kleeden haar zonder minken
 en gingen een pintje drinken;
 de kleeren pasten haar net,
 want zij waren heel tout à fait.
5. Toen gingen zij zamen treden
 naar een kapitein, hoort aan!
 Zij zeiden: 'Mijnheere geprezen,
 wij willen drie soldaten wezen,
 wat geeft gij ons op de hand?
 Wij willen strijden voor het land.'

6. De kapitein hoort haar spreken,
vraagt: 'Gasten, hoeveel zal 't zijn,
dat ik u op¹ de hand zal geven?
Want ik zie ende raad verheven;
gij zijt er noch jong bedaald,
want gij hebt nog geen baard.'
7. De jongste van hun drieën
sprak tot den kapitein:
'Zij zullen ons niet vervaarden;
al hebben wij geen baarden,
tot strijden zijn wij gezind,
want Oranje is onze vriend.'
8. Den kapitein hoort haar spreken,
hij gaf haar een goed bescheid:
'Acht ducatonen zal ik langens,
wilt ge die op hand ontvangen?'
Zij zeiden: 'Ja, kom aan,
want wij willen eens drinken gaan.'
9. Zij kregen het geld in tassen,
zij gingen bij dag en nacht
met de soldaten krioelen;
zij lieten in Venus doelen
haar schieten met groote kracht,
tot haar geld was doorgebracht.
10. De kapitein kwam het te hooren
al² van zijnen sergeant,
dat het drie vrijsters waren.
Dat bragt hem in bezwaren:
hij sprak: 'Hoe ben ik gebrast,
wilt ze doen zetten vast.'
11. Zij werden terstond gevangen,
gebracht voor de krijgsraad.
Daar zag men haar schreijen, tieren
voor alle de officieren;
die lachten met groot geluid
en wezen haar vonnis uit.
12. Als dat ze moesten rijden
zes uren op 't houten paard,
tot spiegel der jongvrouwen,
die haar kwamen aanschouwen.
Zij riepen: 'Genâ!' met kracht,
maar zij werden braaf uitgelacht.
13. Oorlof, gij dochters verheven,
die gaarne hadden een man,
wilt voor den dienst u mijden,
dan zult ge op geen ezel rijden,
als deze drie maagdekens jent
deden binnen de stad Gent.

De lustige Jager. Amsterdam um 1800, S. 46

Abdruck: Quadr. D, 114-115.

¹ 'op' fehlt bei D u y s e. — ² 'al' fehlt im Druck.